

forbrugerne og Den Offentlige Sygesikring. Det er ikke muligt at forudse, i hvilket omfang denne pris-konkurrence vil øge det offentliges besparelser.

Forslaget vil ikke få administrative konsekvenser af betydning.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

På baggrund af oplysninger om omfanget af rabatter i 1992 skønnes, at apotekerne har modtaget rabatter fra leverandørerne på omkring 20 mio. kr. i 1993. Hertil kommer værdien af forlængede leverandørkreditter og af forrentning af indestående hos leverandørerne. Langt hovedparten af rabatterne ydes af de tre lægemiddelgrössister og en parallelimportør. Rabatterne har i et vist omfang været anvendt som salgsargument overfor apotekerne i konkurrencen på de produkter, som handles dels som direkte importerede lægemidler og dels som parallelimporterede lægemidler.

Ved lovforslagets gennemførelse afskaffes denne konkurrenceparameter. Det er på den baggrund regeringens forventning, at forslaget gennemførelse først og fremmest vil skærpe priskonkurrencen mellem direkte importerede og parallelimporterede lægemidler.

Ændringen vil ikke få konsekvenser for apotekernes indtjening under ét, idet sektorens samlede bruttoavance fastsættes efter forhandling mellem apotekernes forening og sundhedsministeren. Derimod ventes ændringen at få betydning for fordelingen af apotekernes bruttoavance, idet apoteker med en stor omsætning har været i stand til at opnå større mængderabatter end mindre apoteker.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter apotekerlovens § 3, stk. 2, må en læge, dyrlæge eller tandlæge ikke uden godkendelse drive eller være tilknyttet en virksomhed, der fremstiller eller forhandler lægemidler. Baggrunden for denne bestemmelse er et ønske om at undgå, at ordinerende personer gennem tilknytning til virksomheder, der fremstiller eller forhandler lægemidler, ved deres salg af lægemidler påvirkes af denne tilknytning.

Efter indførelse af ordningen med de såkaldte G mærkede recepter, hvor apotekeren indenfor nærmere fastsatte rammer kan udlevere et andet end det af lægen ordinerede lægemiddel, har apotekeren fået mulighed for at beslutte hvilket af flere ligeværdige lægemidler, der skal udleveres til patienten.

Hensynet til at undgå, at en apoteker ved udleveringen af receptpligtige lægemidler påvirkes af en eventuel tilknytning til en lægemiddelhåndterende virksomhed, taler på tilsvarende måde som for ordinerende personers vedkommende for, at en apoteker ikke uden Sundhedsstyrelsens tilladelse bør kunne oppebære løn, vederlag m.v. fra en lægemiddelhåndterende virksomhed. Den foreslåede bestemmelse vil samtidig sikre, at apotekerens rådgivning og information i forbindelse med salg af håndkøbslægemidler ikke påvirkes af uvedkommende hensyn. Endelig vil bestemmelsen sikre, at forbuddet mod at yde apotekere rabat ikke søges omgået ved pro forma at tilknytte en apoteker som konsulent til en lægemiddel-fremstillende virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil blive administreret restriktivt. Tilladelse vil således ikke blive givet, såfremt der er risiko for, at apotekerens tilknytning til en lægemiddelvirksomhed er af en sådan karakter, at apotekerens udleveringspraksis eller rådgivningsvirksomhed kan påvirkes heraf, eller såfremt tilknytningen findes uforenelig med den pågældendes virksomhed som apoteker. Tilladelser, der meddeles i henhold til bestemmelsen, vil blive offentliggjort i Statstidende.

Apotekere, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden drev eller havde tilknytning til en lægemiddelvirksomhed, og som ikke opnår Sundhedsstyrelsens tilladelse til at drive eller være tilknyttet en sådan virksomhed, vil dog kunne påregne at få en tidsbegrænset tilladelse indtil udløbet af den meddelte godkendelse efter lægemiddelovens § 8, eller indtil tilknytningen til lægemiddelvirksomheden kan bringes til ophør i overensstemmelse med en mellem parterne indgået aftale. Såfremt der efter en konkret vurdering gør sig særlige forhold gældende, vil der kunne opnås en tidsbegrænset tilladelse af længere varighed end de førnævnte.

Til nr. 2

Bestemmelsen i den gældende lægemiddelovs § 22 er ikke til hinder for, at der af leverandøren til apoteket ydes rabatter. Rabatter er dog kun lovlige under to betingelser:

For det første skal rabatten være omkostningsbegrundet, det vil sige modsvares af en omkostningsletelse hos den, der giver rabatten.

For det andet må rabatten ikke have et sådant omfang, at den forrykker de forudsætninger, der ligger til grund for apotekernes udligningsordning.

Således som praksis har udviklet sig, har muligheden for at yde rabatter i vidt omfang fortrængt priskonkurrencen på en del af lægemiddelmarkedet. Dette indebærer, at patienterne og sygesikringen ik-